

Sociālais dienests īsteno projektu "Soli tuvāk"

No 27.marta Cēsu novada pašvaldības aģentūra „Sociālais dienests” (Sociālais dienests) ir iesaistījusies Labklājības ministrijas (LM) koordinētā ES programmas „Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” līdzfinansētā projektā „Soli tuvāk: kopienas vienotā atbilde uz vardarbību pret sievietēm gadījumiem”. LM sadarbības partneri ir biedrība „Centrs Marta”, Valsts policija un asociētie partneri ir Tieslietu ministrija un Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācija. No 27.marta Cēsu novada pašvaldības aģentūra „Sociālais dienests” (Sociālais dienests) ir iesaistījusies Labklājības ministrijas (LM)

koordinētā ES programmas „Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” līdzfinansētā projektā „Soli tuvāk: kopienas vienotā atbilde uz vardarbību pret sievietēm gadījumiem”. LM sadarbības partneri ir biedrība „Centrs Marta”, Valsts policija un asociētie partneri ir Tieslietu ministrija un Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācija.

Lai īstenotu projekta mērķi – izstrādāt un ieviest praksē institūciju sadarbības modeļa standartu vardarbības pret sievieti gadījumos. Lai to pašvaldībā īstenotu, ir jābūt kvalitatīvai, operatīvai starpinstitūciju rīcībai. Tāpēc mēs priecājamies, ka pilotprojekta īstenošanai Cēsu novadā piekritušas sadarboties Valsts Policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirknis un tās priekšnieks Aldis Pāže, Cēsu Pašvaldības policija un tās priekšnieks Mārtiņš Jēgers, Valsts Probācijas dienesta Cēsu teritoriālā struktūrvienība un tās vadītājs Jānis Zārdiņš, Cēsu novada Bāriņtiesa un tās priekšsēdētājas vietniece Ilze Krēsliņa, Cēsu rajona prokuratūras prokurore Anita Turlaja, Vidzemes rajona tiesa, SIA „Cēsu klīnika” un tās valdes priekšsēdētāja Inguna Liepa, krīzes centrs “Valdardze” un tās valdes priekšsēdētāja Eva Sāre, Ģimenes ārste Gunta Kaugare, Cēsu novada veselības veicināšanas speciāliste Zane Brente – Brentiņa.

Projekta oficiālais norises laiks ir līdz 2018.gada jūnija beigām, bet mēs ļoti ceram, ka izstrādātais un jau no aprīļa pilotētais sadarbības modelis turpinās darboties arī pēc projekta beigām un tiks ieviests visā valstī. Šāds modelis jau no 2017.gada tika pilotēts un ieviests Tukuma novadā, un šobrīd bez Cēsu novada šāds sadarbības modelis tiks pilotēts un ieviests Valmierā, Saldus novadā, Balvu novadā un Dobeles novadā.

Šī gada 27.martā jau noticis ievadseminārs, šobrīd tiek plānotas tikšanās ar katru iesaistīto institūciju, lai precizētu katras institūcijas iespējas iesaistīties vardarbības mazināšanā pret sievietēm, kā arī notiks „ēnošanas”, lai labāk izprastu sadarbības partneru ikdienu. Piemēram, Sociālā dienesta sociālās darbinieces piedalīsies Pašvaldības policijas patruļās. Savukārt 10.maijā Sociālais dienests aicinās sadarbības partnerus uz Atvērto durvju, kur iepazīstinās ar saviem pakalpojumiem un metodēm un ļaus sadarbības partneriem iejusties Sociālā dienesta klientu lomā.

Projekta laikā gadījumos, kad tiks konstatēta vardarbība pret sievieti, jau notikuma vietā, visbiežāk mājās, ģimenē, policistiem svarīgi iegūt vardarbībā cietušās sievietes uzticību, iedrošināt un veikt padziļinātu sarunu nodalīti no varmākas un informēt cietušo par viņas tiesībām, tai skaitā, par iespējamo Policijas lēmumu par varmākas nošķiršanu.

Šim nolūkam jau ir izstrādātas un Tukuma novadā pilotētas Risku izvērtējumu anketas, kuras arī nekavējoties tiek nosūtītas sociālam dienestam. Kad sociālais dienests ir saņēmis risku izvērtēšanas anketu, tas aicinās sievieti uz sarunu un veiks to ar speciālu rīku „MARAC – risku novērtēšanas veidlapu”, kas aizgūta no Ziemeļvalstīm, jau aprobēta Tukumā un pierādījusi, ka darbojas labi arī Latvijā.

Sociālais dienests, izvērtējot vardarbībā cietušās sievietes vajadzības, var sniegt nepieciešamo atbalstu, tai skaitā atbalsta grupu, valsts apmaksātas psihologa

konsultācijas, ja nepieciešamas sniegt sociālo palīdzību u.t.t.. Bet galvenais uzdevums ir iegūt sievietes uzticību sociālajam darbiniekam, lai pie līdzīgu situāciju atkārtošanās bez kavēšanās varētu saņemt palīdzību pie sava sociālā darbinieka, kuram zinās vārdu, uzvārdu, kontaktus. Prakse liecina, ka lielākoties, sievietes, kas cietušas no vardarbības pirmo reizi, sadarbību ar sociālo darbinieku neuzsāk vai to dara ļoti retos gadījumos, jo, pirmkārt, sievietēm ir kauns pēc notikušā, otrkārt, viņas cer, ka tā bija tikai nejaušība, domā, ka varbūt pašas bijušas vainīgas un tas vairs neatkārtosies. Diemžēl, ja varmāka sajūt, ka viņš par šo vardarbības epizodi, nesaņem nekādu sodu, tad viņš uzdrošinās to atkārtot. Ar vardarbību šī projekta kontekstā un vispār nav jāsaprot tikai fiziska vardarbība, bet arī emocionāla, ekonomiska (jeb finansiāla), kā arī seksuāla vardarbība.

Vēl svarīgi piebilst, ka sabiedrībā valda pārāk liela iecietība par vardarbības gadījumiem pret sievieti. Ja dzirdam kaimiņos ievērojamu un regulāru balss pacelšanu pret sievieti, mēs lielākoties nodomājam - tā jau ir viņu iekšēja problēma, gan paši tiks galā. Šajās situācijās būtu nepieciešams iesaistīties, kaut tikai nododot informāciju atbildīgajām iestādēm.

Nebūsim vienaldzīgi pret vardarbību!

Iveta Sietiņšone

Cēsu novada p/a „Sociālais dienests“
direktore

Līdzfinansē Eiropas
Savienības programma
„Tiesības, vienlīdzība un
pilsonība”

Labklājības ministrija

centrs
marta

Tieslietu ministrija

